

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **T.K.**

skazanego za czyn z art. 207 § 1 k.k., art. 157 § 2 k.k. i art. 280 § 1 k.k. w zw.

z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

w dniu 25 czerwca 2026 r.,

kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 3 lutego 2025 r., sygn. akt IV Ka 1974/24,

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Chrzanowie

z dnia 5 września 2024 r., sygn. akt II K 204/24

p o s t a n o w i ł:

1. na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k., art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 112 k.p.w. oraz art. 110 § 1 k.p.w. kasację w zakresie dotyczącym czynów z art. 119 § 1 k.w. pozostawić bez rozpoznania;

2. w pozostałej części kasację oddalić jako oczywiście bezzasadną;

3. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. V.W. (Kancelaria Adwokacka w K.), obrońcy z urzędu T.K., kwotę 885,60 zł (osiemset osiemdziesiąt pięć zł i sześćdziesiąt gr), w tym 23% VAT, za sporządzenie i wniesienie kasacji;

4. zwolnić skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Uzasadnienie orzeczenia zawartego w pkt 1. należy sporządzić z urzędu. W tym względzie trzeba odnotować, że T. K. wyrokiem Sądu Rejonowego w Chrzanowie z dnia 5 września 2024 r., sygn. akt II K 204/24, został skazany za 4 przestępstwa i 3 wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. Po rozpoznaniu apelacji wniesionych przez prokuratora, oskarżonego i jego obrońcę, która zaskarżyła wyrok w całości, Sąd Okręgowy w Krakowie wyrokiem z dnia 3 lutego 2025 r., sygn. akt IV Ka 1974/24, zmienił wyrok Sądu I instancji w odniesieniu do jednego z przypisanych oskarżonemu przestępstw, modyfikując podstawę prawną skazania i wymiaru kary, a w pozostałym zakresie wyrok utrzymał w mocy. Obrońca skazanego wniosła kasację od wyroku Sądu odwoławczego, zaskarżając go w całości, tj. również orzeczenie o utrzymaniu w mocy skazania (ukarania) T. K. za wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. W tej części kasacja pochodzi od podmiotu nieuprawnionego, bowiem w świetle art. 110 § 1 k.p.w. kasację w sprawach o wykroczenia może wnieść wyłącznie wymieniony w tym przepisie podmiot specjalny, a nie strona i nie zmienia tego podniesienie w przedmiotowej kasacji zarzutu zaistnienia uchybienia wymienionego w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., jak też okoliczność, że czyny uznane przez sąd orzekający za wykroczenia w akcie oskarżenia były zakwalifikowane jako przestępstwa z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. Przyjmuje się bowiem, że „sprawą o wykroczenie” jest nie tylko sprawa prowadzona w trybie przewidzianym w Kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia, ale także sprawa prowadzona na podstawie przepisów Kodeksu postępowania karnego, jeżeli ostatecznie dojdzie do wydania orzeczenia uznającego czyn za wykroczenie (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 15 kwietnia 2010 r., III KZ 29/10; z dnia 10 grudnia 2015 r., III KK 410/15; z dnia 11 stycznia 2023 r., II KK 15/22 i in.).

Mając to na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł w oparciu o wskazane przepisy prawa jak w pkt 1 części dyspozytywnej postanowienia.

[WB]

[r.g.]